

subministrades gratuïtament per la Seguretat Social. A hores d'ara se sap que l'especulació i la revenda ja afecten el producte i que drogaaddictes que estan tractant-se amb AZT han iniciat la revenda de les píndoles per comprar-se droga. Segons algunes fonts consultades, s'ha arribat a pagar per caps més de mig milió de pessetes.

La vacuna definitiva encara no ha arribat, però la cursa dels laboratoris més importants del món per aconseguir-la ja fa temps que va començar. De fet, els primers que posaran a punt una vacuna efectiva contra la Sida obtindran uns beneficis econòmics verdaferament fabulosos. Ara, algunes firmes farmacèutiques sense massa escrúpols ja han anunciat darrerament que en els seus laboratoris s'han aconseguit medicaments capaços de comba-

ALT GRAU DE DESCONEXIAMENT SOBRE ELS TRASTORNS PSICOLÒGICS QUE PROVOCA LA SIDA

Psiquiatria i Sida

Distints informes realitzats als Estats Units i Alemanya demostren que els malalts de Sida desenrotllen malalties neurològiques encara poc estudiades. La psiquiatria, segons els especialistes, pot aportar un gran ajut en el seu tractament.

Martí Rausell

Les afeccions cerebrals que els pacients de Sida poden patir i els trastorns psicològics que aquesta malaltia provoca quasi no s'han estudiat fins ara al món occidental. Als Estats Units, malgrat això, especialistes en aquesta matèria han començat a parlar de la «demencial síndrome AIDS», un tipus de malaltia provocada per l'acció del virus que transmet la Sida a la zona cerebral el desenrotllament del qual pot provocar la mort en pocs mesos. Aquesta síndrome, segons el doctor Catalán, professor de psiquiatria a la Universitat d'Oxford, pot produir-se abans inclús que un afectat de Sida comence a patir malalties per immunodeficiència.

Tant sobre aquesta síndrome com sobre les futures complicacions neurològiques i físiques que poden arribar a desenrotllar les persones afectades per Sida, els investigadors tenen en l'actualitat pocs elements de judici. No ens ha d'estranyar si tenim en compte els anys que han tingut de passar abans que els especialistes arribaren a relacio-

Campanya llançada per l'estat de Canadà.

nar la sífilis, que comparteix amb la Sida el seu caràcter infeccios, amb les paralitzacions cerebrals que certs malalts desenrotllaven anys després d'haver superat aquesta afecció venèria.

Campanya llançada per l'estat de Finlàndia.

La cursa dels laboratoris per la vacuna ja ha començat.

tre la malaltia, tanmateix, la realitat és que no hi ha res que pugui vèncer-la de manera definitiva.

Als Estats Units sis voluntaris van ser injectats amb la primera vacuna experimental americana, que és una proteïna purificada, anomenada GP-160, que ha estat sintetitzada a partir del virus VIH. Els malalts de Sida en fase crònica han desenvolupat immunitat contra el virus VIH i a més, s'ha observat que la vacuna no produeix cap efecte secundari. ¿Som ja davant la vacuna definitiva?...

A nivell internacional hi ha tres laboratoris buscant una vacuna, amb projectes diferents. Una es fa al Zaire, una altra a diversos centres dels Estats Units i la tercera començarà l'estiu que ve a Londres. □

On, en canvi, es té més informació és sobre els trastorns psicològics desenvolupats tant pels portadors del virus de la Sida com sobre aquells que ja han patit algunes de les infeccions que provoca.

Segons José Catalán, «la primera reacció que es dona en les persones a les quals se'ls comunica el caràcter de seropositius —que han entrat en contacte amb el virus— és un sentiment de culpabilitat. ¿Hauré fet alguna cosa mal feta? ¿És açò un càstig?, són dos dels interrogants amb què s'enfronten de forma immediata els seropositius. Aquest sentiment de culpabilitat, segons demostren petites enquestes efectuades en grups de seropositius als Estats Units i Alemanya, els aboca a patir ansietat, fortes depressions i, en alguns casos, a dur a terme temptatives de suïcidi.

Altres persones s'obsedeixen amb qualsevol manifestació externa per a ells estranya. Una piga al cos, per exemple, els pot arribar a fer pensar que ja tenen la malaltia. Són normals també els seropositius tendents a creure que si duen una vida sana, sense tastar l'alcohol i el tabac i cuidant la seua forma física, poden evitar la Sida».

«És evident —assegura Catalán— que tota aquesta gent comença a necessitar assistència psiquiàtrica i que la majoria d'hospitals, per desgràcia, no estan preparats per oferir-los-la. Als Estats Units, més avançat que Europa en aquest sentit, la contractació de psiquiatres ha augmentat en un 17 per cent en tots aquells hospitals on són tractats malalts de Sida.

En les persones que arriben a un estadi de Sida es produeixen —de forma greu— problemes neurològics. En un primer moment, l'ansietat que caracteritza al seropositiu desapareix i dona pas a una espècie de resignació davant la inevitabilitat de la malaltia. Orgànicament, quan el virus ataca les cèl·lules nervioses, poden produir-se problemes de concentració, incontinença, apatia, tendència a l'aïllament, paràlisi de membres... Per a Catalán, «la major part d'aquestes malalties deuen tractar-se independentment del problema de la Sida. De moment, el que s'ha comprovat és que l'AZT pot solucionar o si més no rebaixar la gravetat d'aquests problemes».

«D'altra banda —conclou Catalán— la Sida torna a posar d'actualitat el tema de l'eutanàsia. Hi ha malalts que han expressat el seu desig de morir i no acceptar cap tipus de tractament cas d'arribar a desenrotllar Sida». □

Més informació i menys catastrofisme

El rebuig i la intransigència han estat fins ara les actituds més corrents que la majoria de la població ha manifestat pels malalts de Sida. Un simposi celebrat recentment a València ha abordat aquesta qüestió i aconsella tractar el tema de la Sida sense prejudicis.

Joan Estornell

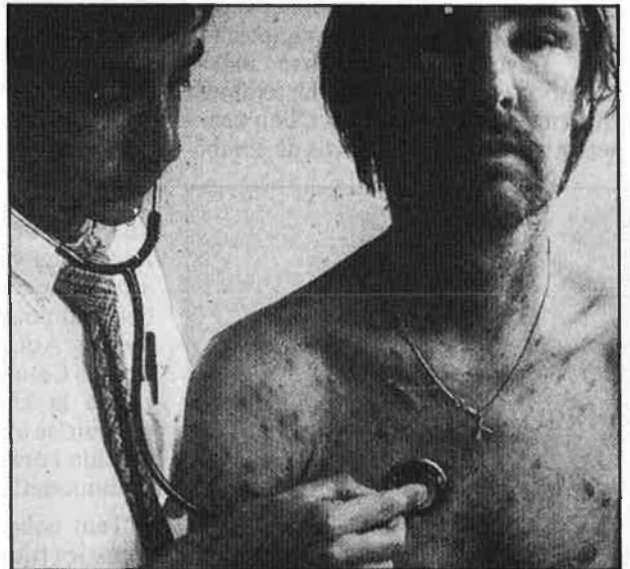
Fa uns dies, a Oviedo, els socis d'una piscina acordaren deixar de practicar el seu esport preferit perquè es van assabentar que alguns malalts de Sida hi acudien a realitzar exercicis de recuperació.

El comportament irracional dels usuaris d'aquesta piscina no és una excepció. Des que aparegueren els primers casos de Sida, actituds com l'esmentada s'han repetit en distintes circumstàncies. Un ràpid repàs per la memòria

serveix per acostar-nos al cas del xiquet afectat per Sida en un col·legi a Durango o el del professor que impartia classes en una escola a Canàries i que fou apartat de la docència a causa de la intransigència de l'Associació de Pares. El delictes comès per aquest mestre té un nom format per quatre lletres: SIDA.

Rés d'això no és estrany si tenim en compte que la desinformació i la ignorància han provocat sempre les actituds més radicals i intransigents de qualsevol grup social. Quan aparegueren els primers casos de Sida ningú no va pensar que la malaltia assoliria les magnituds i dimensions que té en l'actualitat. El fet que els primers afectats foren homosexuals donà peu a la premsa groga, amb una irresponsabilitat inexcusable, a difondre informació i parlar de forma irònica d'un problema social i sanitari que d'alguna forma ens afecta a tots. En aquest joc brut no faltaren tampoc les veus *autoritzades* de membres d'algunes esglésies a l'hora de definir la Sida «com un càstig diví enviat per Déu als homosexuals».

L'aparició d'heterosexuals infectats

La majoria de la població tracta els malalts de Sida com si foren apestats.

sembla haver callat la boca, si més no de moment, dels partidaris d'aquesta teoria. Per la seua part, les institucions han tardat a prendre cartes en l'assumpte i han reaccionat davant el fet quan aquest havia assolit ja un caràcter escandalós i quan la majoria de la població tenia una opinió prèvia sobre què és i què no és Sida.

Les campanyes d'informació desenrotllades per les administracions són sens dubte insuficients i no sabem, perquè ningú no s'ha encarregat d'investigar-ho, si eficaces.

En tota la qüestió hi ha qui veu un interès palpable per les institucions d'aturar la transmissió del virus pel fet sol de prevenir la despesa que suposa el seu tractament i la pèrdua de mà d'obra a què es veurà abocada si persisteix l'índex de mortalitat que caracteritza la síndrome.

Mentrestant, els laboratoris de tot el món es troben immersos en una cursa accelerada per veure qui és el primer a descobrir la vacuna capaç de combatre la malaltia. Comprensible si es pensa en els milers d'afectats que hi ha als cinc continents i els substanciosos be-